

SMÅGUTE-PSYKANE.

Når smågute-psykane bjønna te fjerast,  
å kjakar å håke vårt gråe tå dun,  
å måle so grøvt at min gris kudne rørast,  
å råkjen i mo'n a bort i met brun,  
når tobba å stekke dei ha,  
so jant dei min røyk kaida seg ta,  
då hang sigarett'n i monnvikje, sprøtt'n,  
å psykjen ser ut te å lika seg bra.

Vel kjende han åfta på oppkast å spyå.  
Å vart opp i høve so annale rar.  
Men likavel laut han då bjønna på nyå,  
so sant han vel raknast før fudlvaks'n kar.  
Han går då før prest'n i år.

Balberte seg jer'an i jår.  
Jau, smågute-psykjen a gut'n i røykjen :  
Han slutta då skal'n har tile i vår.

Han veit at dei hallvakane guta på gar'n  
dei baidna å røykje å sputta so langt.  
Han ser da i heimen tå brørna å far'n,  
før smågute-psykjen legg markje te nånge. :  
Sjål kvemfålk me røykpida han såg.  
Ja, prest'n å daktar'n åg.

Når dei kaidna jara,  
då vidde da vaka  
si grøteln skaba om han attedå låg.